

VITA MARINA

MAANDBLAD GEWIJD AAN ZEE-AQUARISTIEK EN ZEE-BIOLOGIE.

4e Jaargang No 9

Redactie: BOB ENTROP

September 1954

Nog even tjes...

DE grote dag van het jaar nadert weer met rasse schreden. Nog een goede week en van alle kanten zullen de Zee-Aquarianers naar Scheveningen komen. U die ver van het voorbereidingsgewoel verwijderd zit, is eigenlijk wel te benijden. De kern van de Haagse Werkgroep werkt voor U op volle toeren. Uitnodigingen vliegen bij honderden de deur uit, aan dit en aan dat moet nog gedacht worden, kortom er wordt hard en met enthousiasme gewerkt.

Het congres op 3 October a.s. belooft weer wat te worden. Elders in dit nummer zult U nog verdere bijzonderheden lezen over het congres programma, maar deze laatste regels voor ons congres zou ik toch nog -al is het waarschijnlijk overbodig-willen gebruiken voor een opwekkingswoord.

Wij verheugen er nu al op om vele bekenden, die ook de vorige congressen hebben meegemaakt weer eens de hand te kunnen drukken. Juist zo'n congres is zo'n mooie gelegenheid om de vriendschapsbanden weer eens wat nauwer aan te halen. Jammer is het altijd dat zo'n congres maar één dag kan duren, want je komt nu eenmaal niet gauw uitgepraat.

Voor de studiekampdeelnemers zal het ook weer prettig zijn om hun kampgenoten te ontmoeten en nog eens de herinneringen van het j.l. kamp op te halen.

Juist op zo'n congresdag kan zo goed tot uitdrukking komen, dat alle B.M.-ers -ondanks het ver van elkaar verspreid wonen-toch door één interesseband gebundeld worden.

Daarom zouden wij U allen-en ook vooral de nieuwe leden-met klem willen aanraden op het congres niet te ontbreken. Het is maar éénmaal per jaar congresdag en wanneer U nu de kans op contact met Uw geestverwanten laat slippen, moet U weer een heel jaar wachten.

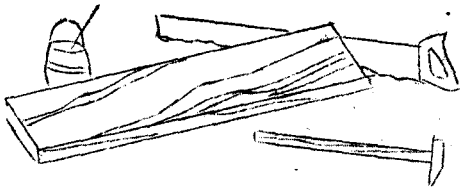
Ieder congres weer heeft ons geleerd hoe nuttig het is om alle leden minstens één maal per jaar bij elkaar te brengen. Niet alleen om de eenheid tot symbool te verheffen, maar zeker ook omdat gebleken is, dat men-om het nu maar eens gewoon te zeggen-altijd wijzer naar huis toe gaat dan men gekomen is.

En daar is het toch eigenlijk om begonnen. Wie wat op wil steken op het gebied van onze liefhebberij moet daar met anderen over spreken. De een weet meer dan de ander, maar twee weten ook meer dan één.

Juist door de attractieve indeling van ons ochtend-programma zult U in de gelegenheid zijn om met veel mensen in contact te treden.

Uit de stemmen rondom ons mogen we destilleren dat het idee "De Zee-markt van Neptunus" in zal slaan. Zorg dat U er bij bent!!

Bob Entrop

BOUWEN EN WAARNEMEN

DE MIKROSKOOP OP STAPEL

Het is ook mogelijk om ergens tweede hands een condensor op te scharen. De prijzen hiervan liggen nogal uiteen: F.10.-F 25.-. Denkt U er om dat het absoluut geen zin heeft om een condensor te kopen met een N.A. die hoger ligt dan die van Uw objectief! Tenzij U natuurlijk niets anders kunt krijgen. De maximum totale vergroting, die U zich kunt permitteren met een bepaald objectief is 1000 maal de N.A. van dat objectief. Het lijkt me ook nogal onwaarschijnlijk, dat U prettig zult werken met een vergroting van bv. 600 x op Uw zelfgebouwde "miek". Een diafragma is vaak wel aanwezig in tweede hands condensoren, maar een filterring niet. Deze zult U er dan zelf aan moeten maken, want hij is bijkans onontbeerlijk.

We zijn nu zowat klaar. De tubi zijn van buiten gepoetst en van binnen dof zwart. De buitenste buis kan van binnen wat geolied worden als het te stroef gaat. We kunnen ook de buitenste van een inzaging voorzien en de helften wat indrukken. Hiermede valt de mate van glijden wel te regelen. De binnenste bus moet stroef in de middelste glijden en kan desnoods met een klemmetje worden vastgezet. Om het geheel een wat deftiger aanzien te geven lakken we het zwart. (Grondverf, schuren, lakken, schuren-polijsten-, lakken). Voor de laatste laag kunnen we ook kristallak nemen. Wie van plan is op de tafel te gaan knoeien en dit gebeurt eerder dan U denkt, kan beter de bovenkant en zijkanten (vergeet de binnenzijde van het ronde gat niet) van de onderste tafelhelpt als volgt behandelen.

Men maakt twee oplossingen: Opl.1: 1 deel zopersulfaatkristallen, 1 deel kaliumchloraat, 8 delen water. Koken tot alles is opgelost. Opl.2: 6 delen aniline, 9 delen geconcentreerd zoutzuur, 50 delen water. Onder aniline wordt niet verstaan de een of andere anilinekleurstof, maar de vloeistof, die in de organische chemie aniline wordt genoemd.

Het zoutzuur moet minstens 25 % zijn. Voorzichtig! Het hout moet goed glad geschuurd zijn en volkomen vrij van vet, lak enz. Het wordt dan 2 x gedrenkt in oplossing 1. De 2e maal nadat het hout na de eerste maal gedroogd is. Daarna gaat men op de zelfde manier te werk met opl.2. Als het hout nu volkomen door en door droog is, wast men de overtollige chemicalien af met water en zeep en laat weer goed drogen. Men wrijft dan in met ongekookte lijnolie, vooral dun inwrijven. U kunt het na enkele weken weer eens herhalen. Deze behandeling wordt ook veel toegepast op houten laboratoriumtafels om ze zuurbestand te maken. Men kan haar in vele receptenboeken vinden.

Iets waar ik niet al te diep op in zal gaan is de microscopeerlamp. Er is zeer veel litteratuur over te vinden, wat er al op wijst dat de ideale microscopeerlamp eigenlijk nog niet is geconstrueerd. Dit komt eigenlijk omdat de lamp aangepast moet zijn aan het speciale doel dat men zich voor ogen stelt bij het microscoperen. Men kan een doodgewoon bureaulampje gebruiken met een gematteerde lamp van 25-40 watt. Men kan ook een kastje maken met een wat sterkere lamp, waarvoor een ruitje zit van melkglas. Men kan ook gebruik maken van het daglicht. Dit heeft echter het nadeel dat het zeer wisselvallig is en men soms bomen, ramen en nog veel meer te zien krijgt. Het beste kan men zich wennen aan een

vast doelmatig lampje, dat ook altijd op de zelfde afstand voor de microscoop staat. Dit laatste is van zeer groot belang bij microfotografie. Hiervoor wordt ook wel een speciale lamp gebruikt, die wat meer mogelijkheden biedt. Het komt er op neer dat men met behulp van een collectorlens de gloeidraad van de lamp afbeeldt in de condensor. Het voert echter te ver om hier dieper op in te gaan. Wat wel van belang is, is dat men bij deze laatste methode geen holle spiegel kan gebruiken. Bij de andere belichtingsmethoden kan deze nog wel eens nut hebben. We kunnen er een kopen of zelf maken. Om zelf een holle spiegel te maken moeten we een agn. horlogeglas verzilveren. Dit is geen glas voor een horloge, maar een hol rond glaasje, dat in allerlei winkels voor laboratoriumartikelen te krijgen is. Een diameter van 4-5 cm is voor ons voldoende. Er bestaan talloze recepten om glas te verzilveren. Ze hebben alle gemeen, dat de verzilvering alleen slaagt als het glas ABSOLUUT BRANDSCHOON is!

Men kan voor de reiniging de volgende middelen gebruiken: Een oplossing van kaliloog in alcohol 96%; spiritus, tetra, een oplossing van kaliloog of natronloog in water; geconcentreerd zwavelzuur; een oplossing van kaliumbichromaat in geconcentreerd zwavelzuur, water en zeep, vim (pas op voor krassen), benzine, benzol en nog veel meer.

Het verdient aanbeveling het vet te verwijderen met bv. tetra, daarna goed borstelen met water en zeep, dan wrijven met spiritus en tenslotte afspoelen met gedestilleerd water. Men kan het aldus gereinigde glaasje schoon houden door het te bewaren onder gedestilleerd water in een goed afgesloten plat schaaltje (bv. een petriskaal, d.i. een platte ronde dubbele schaal voor het kweken van bacterien). De te verzilveren zijde moet naar onderen wijzen. Nooit mag men het glaasje lang in loog laten staan, want dit tast het glas aan. Dus ook niet in de alcoholische loog. Als het glas moeilijk schoon te krijgen is, kan men het een poos laten staan (bv. twee weken) in de bichromaat-zwavelzuur oplossing. Als het dan nog niet schoon te krijgen is, koop dan liever een nieuw. Raak het te verzilveren oppervlak na het reinigen nooit meer met vingers aan.

We lossen nu 2 gram seignettezout op in $3/4$ liter water en verhitten tot koken. Dan lossen we apart op in hoogstens 10 cc water: $2\frac{1}{2}$ gram zilvernitraatkristalletjes. Deze laatste oplossing druppelen we langzaam toe onder roeren aan de nog steeds kokende seignetteoplossing en koken dan nog 10 minuten. Na afkoelen vullen we aan tot een volume van 1 liter en filtreren de vloeistof. Voor het oplossen wordt immer gedestilleerd water gebruikt. Deze vloeistof noemen we "A."

We maken nu oplossing "B". Hiertoe lossen we 10 gram zilvernitraat op in 80 cc water. We druppelen nu een sterke chemisch zuivere ammoniakoplossing toe (ongeveer 20%-ig). Daardoor ontstaat een troebeling, die bij verdere toevoeging van ammoniak weer verdwijnt. We gaan door tot deze juist is verdwenen en druppelen dan zeer voorzichtig nog wat zilvernitraatoplossing toe, totdat net weer een zeer lichte niet verdwijnende troebeling ontstaat. Dit steekt zeer nauw. We vullen dan aan met gedestilleerd water tot 1 liter en laten bezinken. (Wordt vervolgd)

≡ CONGRES NIEUWS ≡

En nu wilt U natuurlijk graag nog wat nadere gegevens hebben over het congres op 3 October, dat gehouden wordt in de Aula van H.B.S. Nieuwe Duinweg. Wel laten we dan eerst maar even in het kort het dagprogramma vermelden.

Dagprogramma

10 uur Opening van de ZEEMARKT VAN NEPTUNUS

Van 10-12.30 wordt U dan marktbezoeker en kunt U van kraampje tot kraampje gaan om te vragen en te luisteren.

Men zal U iets vertellen over het werken met een microscoop, voor Uw ogen zal met vaardige hand zeedieren geprepareerd worden, een boekenstand zal U een indruk geven van de nieuwste werken op het gebied van de zee en de zeedieren, een stand, waar technische aquariumvragen beantwoord worden is voor U het adres om ook met Uw moeilijkheden naar voren te komen.

Dan zijn verder aanwezig de B.M. stand met zee-aquarium, alsmede een nieuwe N.Z.S. stand waarin ook een zee-aquarium ondergebracht is.

12.30-13.30 uur Lunchpauze. Meegebrachte lunchpakketten kunt U ter plaatse nuttigen, want een heerlijk koffiebuffet zal aanwezig zijn.

14 uur Officiële opening van het Congres. Begroeting van de buitenlandse gasten, die op hun beurt de groeten van onze buitenlandse vrienden zullen overbrengen.

Als lezingen staan op het programma:

"Een zee-aquarium is niet moeilijk!" door onze Secretaris de Heer A.C. Verbaan.

"Merkwaardige belevenissen van een natuur historisch strandjutter" door de voorzitter de Heer Bob Entrop

En als bijzondere attractie onze gastspreker de Heer Dick van Sijn, die enkele van zijn producten op biologisch-cineastisch gebied voor ons op het witte doek zal toveren.

Indien het ons mag gelukken en de kans is zeer groot dan zullen enkele interessante biologische films van het Ministerie van Visserij en Voedselvoorziening aan het filmprogramma toegevoegd kunnen worden.

Tevens wacht U nog een verrassing, die natuurlijk verrassing moet blijven.

18 uur Officiële sluiting.

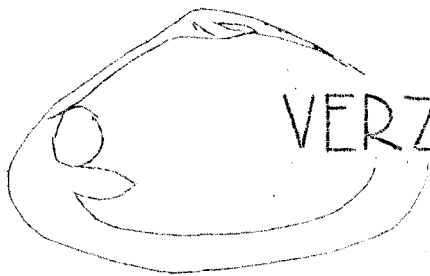
Voor hen die van buiten de stad komen.

Het congresgebouw is bereikbaar; van af het Hollandse Spoor (richting Rotterdam-Breda) met lijn 9 en bus K

met lijn 3 en lijn 15 en dan overstappen op lijn 9. Overstapje 20 ct. : vanaf het Staatsspoor (richting Utrecht)

Personen die reeds op Zaterdag wensen te komen en inkwartiering wensen worden verzocht dit aan de redactie te willen melden. Per omgaande!!!

vervolg pagina 71.

VERZAMELEN

door A.C. Verbaan.

In dit artikel wilde ik het in het bijzonder hebben over het verzamelen van schelpen. De ervaring leert, dat niet iedere

strooptocht langs het strand iets voor de bak oplevert, maar vaak wel iets voor de aan te leggen verzameling.

Het is bijzonder prettig een zee-aquarium en schelpenverzameling te combineren. Het is vaak stuitend te lezen hoe in sommige handboeken uitgebreid wordt verteld hoe wij een levend schelpdier moeten doden. We zullen ons hier met dergelijke uitkook-praktijken niet ophouden. Immers: Levend materiaal in de bak-het dode voor de verzameling. Schelpen zijn droog te bewaren; het aanschaffen van dure preparaat-cylinders wordt ons dus bespaard.

Ons eerste werk moet zijn de van het strand meegebrachte schelpen te reinigen. Soms treffen we in de schelp nog allerlei vleesresten aan, die we natuurlijk zo snel mogelijk verwijderen. Doen we dit niet, dan krijgen we niet alleen een "geurige" verzameling, maar lopen we ook de kans dat onze schelpen na verloop van enige tijd gaan verkleuren. Let U ook even op of er geen stookolie aan de schelpen zit. Met een lapje met wat benzine is dit euvel speedig verholpen.

Als nu de schelpen-keurig schoon- voor ons liggen begint het volgende werk: het determineren.

Hiervoor is een handboek noodzakelijk. Voor beginners is het boekje "Wat vind ik aan het strand" van Prud'homme van Reine ruimschoots voldoende. Zijn we wat verder dan verwijs ik naar de serie "De Fauna van Nederland, waarin enkele voortreffelijke werken over schelpdieren verschenen zijn. (Afl. 7-8 en 12. Red).

Hebben we van de schelpen de naam gevonden, dan komt het derde deel van ons werk: het opbergen.

Allereerst nog iets over die namen. Er bestaat bij beginners vaak een zekere schroom voor de Latijnse benamingen. Ik weet ook wel dat het vaak wat "gewild" klinkt, maar toch heeft het enorme voordelen. Er zijn namenlijst schelpen in Nederland die verschillende namen dragen. Een van de grootste horens, die op het strand te vinden is heet: Buccinum undatum. De Nederlandse namen voor deze slak zijn: Wulk. Kinkhoren, Kloks. U begrijpt dat dit verwarring met zich mee kan brengen. Maar nu dat opbergen. Vooral in het begin zal Uw verzameling zienderogen groeien. Begint U daarom direct met een goede wijze van opbergen dan wordt Uw verzameling tenminste geen rommeltje.

Een ladekast, die op eenvoudige wijze zelf te maken is, is vaak wel praktisch. (Een ladehoogte van 5-7 cm is goed. Houdt tussen de laden echter voldoende ruimte om grote voorwerpen, die boven de lade uitsteken, toch op de juiste plaats te kunnen opbergen. Red.)

In de laden kunt U de schelpen (systematisch Red.) opbergen in doosjes, maar wat mooier en overzichtelijker is, is de schelpen te monteren op plankjes. Op één plankje kunnen verschillende exemplaren van één soort bevestigd worden, zodat ze van alle kanten te bekijken zijn. Eén der zijkanten van het plankje, dat ongeveer 8 mm dik is wordt onder een hoek van 45 graden afgeschaafd. Op de schuine kant wordt een

reepje papier geplakt, waarop de Latijnse en de Nederlandse naam komt te staan.

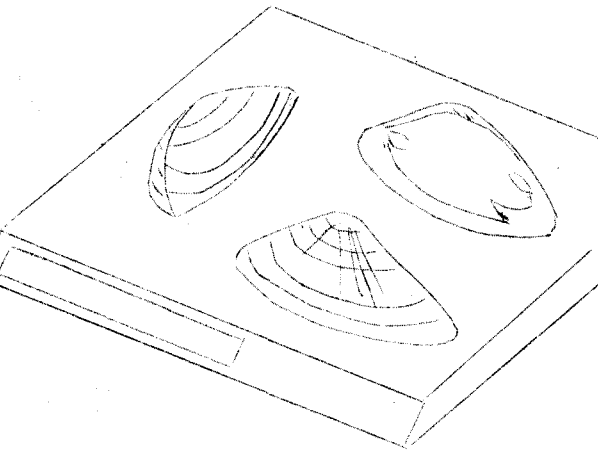
Verder geef ik altijd iedere schelp een nummer (met O.I.inkt). In eencabier vindt U dan achter ieder nummer de gegevens van de schelp zoals: Namen, vindplaats, datum, vinder en verdere bijzonderheden.

U kunt natuurlijk op verschillende manieren schelpen verzamelen. De ene verzamelaar zal U met trots vertellen, dat hij wel 100 verschillende soorten bezit. Een ander is blij als hij U van één schelp een kwartierlang kan vertellen. Ik geloof dat ook wij op deze laatste manier moeten gaan verzamelen. Niet tevreden zijn met een nieuwe aanwinst zonder meer, maar proberen zo veel mogelijk gegevens (ook vooral de biologische!) te verzamelen.

Een volgende keer gaan we U hierover eens wat meer vertellen, terwijl we het dan ook eens over het kleine grut zullen hebben.

-o-o-o-o-o-

Van de Redactie. De schrijver sta mij toe nog een enkele opmerking te plaatsen. Wanneer we doubletten-doosjes van de tweekleppigen schelpdieren gevonden hebben, binden wij er na reiniging een draadje of een elastiekje om. Het scharnier, dat de twee schelphelften bij elkaar houdt, wordt dan hard en zodoende zullen de doosjes ook verder

in de verzameling mooi gesloten blijven. Een andere tip: Schelpen op het strand gevonden leggen wij altijd een 24 uur in zoetwater, daarna reinigen en drogen.

ZEER BELANGRIJK is om direct na thuiskomst de etiketjes te schrijven. Wanneer we daar enige tijd overheen laten gaan, weten we nooit meer precies te vertellen, waar en wanneer we de vondst deden.

Het determineren kan altijd nog gebeuren, maar zeer belangrijk is een goed en juist ingevuld vindplaatsetiket. Sluit de etiketjes ook altijd direct in het betreffende doosje of buisje in. Later wanneer de vondst in de grote verzameling wordt ondergebracht wordt het officiële etiket geschreven.

DIEREN OP HET CONGRES VOORRADIG

Verschillende leden, die het plan hebben om ons congres te bezoeken, hebben aan de Nederlandse Zee-Aquarium Service N.Z.S. geschreven of het mogelijk is dat zij, wanneer zij s' avond naar huis gaan, tegelijk wat levende waar voor hun aquarium thuis mee kunnen nemen.

De N.Z.S. verzoekt U nu het volgende: Wanneer U dieren of wieren voor Uw bak nodig heeft, zend ons dan zo snel mogelijk een verlanglijstje toe. Wij zullen dan trachten het door U bestelde op het congres in voorraad te hebben. Dit spaart U transportkosten en de kans op dode dieren. De bestellingen zullen in volgorde van ontvangst uitgevoerd worden.

Tevens zullen op het congres bestellingen genoteerd worden voor Middellandse Zeedieren als Purperrozen, Edelsteenrozen, Zonnerozen etc. Deze zullen door ons collectief geïmporteerd worden.

Vervolg CONGRES-NIEUWS.

Introducees . Zoals ieder jaar bent U ook dit jaar weer geheel vrij om naar hartelust Uw vrienden en kennissen op ons congres uit te nodigen. Neemt U vooral die mensen mede, die menen dat een zee-aquarium toch zo vreselijk lastig is. Zij komen bekeerd en als lid van Biologia Maritima weer thuis.

Een tip in Uw belang. Maakt U nu reeds een lijstje met vragen klaar. Dan vergeet U zeker niet iets te vragen en zal menig probleem voor U bij thuiskomst geen probleem meer zijn.

En nu tot slot: Tot ziens dan op het congres. Beloon al de getroffen voorbereidingen door Uw aanwezigheid.

3 OCTOBER 9.30(!) NIEUWE DUINWEG-SCHEVENINGEN.

U I T D E V L O E D L I J N

Bij een strandwandeling naar het Wassenaarse Slag, werd er door één onzer leden een sintel gevonden, die dicht bezet was met kalkkokerwormen en zeepokken en ook-waardoor het hem was opgevallen-een anjelier-tje.

Van het geval werd ik de gelukkige bezitter, daar hij zelf geen bak had om het onder te brengen. Deze gift werd door mij zeer op prijs gesteld, daar ik uit ervaring weet, hoeveel schoons er aan te beleven valt. Thuis is het dan ook met de meeste zorg in een klein glazen bakje geplaatst om het eens rustig te bekijken. En zoals ik al dacht: te zien was er genoeg.

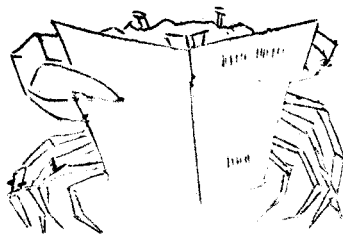
Het eerst viel het op, dat de prachtige kroontjes van de kalkkokerwormen, die met mooie rode, gele en bruine banden getooid zijn, zo grappig uit hun kokertjes komen schuiven om zich vervolgens te ontplooiën. Daar tussen merkte ik twee soorten zeepokken op, die zeldzaam voor onze kust zijn. Verder kropen schitterende wormen rond: donker rode en melkwitte met een bruine stippeltekening.

Alles leeft en krielt door elkaar, telkens is er weer iets anders wat het oog boeit. Het is net een sprookjestuin. De zeepokken zwaaien met hun fragiele waaiers heen en weer en verschillende schelpdiertjes steken hun-op gekroonde zuilen lijkende-sipho's naar buiten.

Daar pronkt een kalkkokerworm met zijn krans van trilharen in de meest denkbare kleuren. Bij de minste aanraking ploft hij naar binnen en sluit daarbij zijn koker door een met drie stekels bezet dekseltje af. Ginds steekt uit een lege koker een bloedrode borstelworm zijn kop naar buiten. Bezet met lange ragdonne tasters, baant hij zich kronkelend een weg door al dit moois om elders weer in een gat te verdwijnen. En zo zie ik steeds weer iets nieuws. Het een nog mooier dan het andere. Dit alles op een gewoon stuk sintel, overboord gezet nadat het zijn diensten aan de mensen bewezen had. Moeder natuur toecide het met haar byouterien om zedoende, opgebrand, toch nog een mensenhart te kunnen verwarmen.

E.L. Hoog.

OCTOBER is de dag, die U niet vergeten mag
Nieuwe Duinweg Scheveningen, om 10 uur bent U present,
Praten, luisteren, praten, luisteren, veel te kort is toch zo'n dag,
Waarna U-vel enthousiasme-naar Uw laatste treintje rent.

CARCHYUS IN ZIJN BOEKENHOEK

DE WALVISVAART en DE VISSERIJ door J. VALSTER

Deze beide boekjes werden uitgegeven door Uitgeversmy.Luctor N.V. te Bâarn en vormen een onderdeel van de grote serie Levend Land.

Zij zijn bedoeld als bronnenboekjes voor het onderwijs, maar ook voor hen, die de schoolbanken al lang ontgroeid zijn, zijn deze deeltjes zeer lezenswaardig.

In kort bestek en verlicht met foto's en tekeningen geeft de schrijver na een overzicht op historische basis een beeld van de hedendaagse Walvisvaart zoals de Willem Barentsz deze in de Zuidpool uitoefend. Wie een vlot samenvattend overzicht van onze visserij wil krijgen leze zeker het boekje De Visserij. Vleet, trawl, snurrevaad, kuilvisserij zijn enkele van de besproken visserijmethoden.

Twee heel prettige boekjes, die zeker aan het gestelde doel zullen beantwoorden.

DIEREN KIJKEN ONS AAN door PAUL EIPPER

PAUL EIPPER is de man ^{die} vaker in de dierentuinen te vinden is dan thuis. Aan beide kanten van de tralies voelt hij zich thuis en verbonden met zijn lievelingsdieren. De handelingen van al die verschillende dieren rustig gadeslaand en met hen pratend, lukt het hem door te dringen in de psyche van het dier. Panters, Maraboes, Luipaarden, slangen, visdieven en aasgieren, ja een hele menagerie passeert in dit boek, waarvan een open top dierenvriend de schrijver is. Het is een grote aaneenschakeling van interessante voorvallen uit het dierenleven in de verschillende dierentuinen. Al zeer goede foto's wisselen de tekst af.

Wie eens buiten zijn speciaal studiegebied wil treden, leze dit boek. Hem zal duidelijk worden hoe ieder dier ons mensen iets te zeggen heeft. Aan ons slechts de kunst om hem te verstaan. Een kunst, waarbij de liefde voor het dier het sleutelwoord moet zijn. Prijs F.9,75.

DIEREN IN ONS EIGEN LAND door KEES HANA

Dit boek is geen nieuwe aanwinst, maar beleef reeds zijn 3e druk. Wel een bewijs dus dat het er in is gegaan. Uit de verschillende publicaties hebben wij Hana wel leren kennen als een echte natuurzwerver, een goed waarnemer en een boeiend verteller. Dit boek heeft twee belangrijke kenmerken: 1e dat overal in ons kleine land in de natuur iets moois te beleven is en 2e dat al die verschillende landschappen, waaraan ons land zo rijk is, hun eigen typische fauna en flora hebben.

Welke dieren daarin leven, wel daarvan vertelt Hana ons een heleboel wetenswaardigheden. Strand en duin, weiden en plassen, vennen en rietland: dat zijn de oorden waar Hana zijn zwerftochten maakt en waarvan wij in dit goede boek de deelnemers zijn.

Uitgave: Uitgeversmy. J.M.Meulenhoff Amsterdam . Prijs F.5.90